

[Henning Rasmussen]

Jeg vil gerne starte med at sige, at vi ved godt, at finansministeren mener, at folkepensionisterne, de arbejdsløse og dem på efterløn og dem på sygedagpenge har det udmærket. Men uanset hvad finansministeren siger, kan han ikke overbevise os om, at han har ret. Han kan ikke overbevise os om, at de arbejdsløse kan leve af, at andre kommer i arbejde. Han kan ikke overbevise os om, at det problem kan vi godt negligere, når man nu ved, at der bliver 265.000 arbejdsløse til næste år.

Derfor kan vi godt blive ved med at gentage vores forskellige synspunkter over for hinanden, men finansministeren må vide, at skal der blive en aftale af en eller anden art, så hører det til, at man anerkender i alt fald væsentlige dele af modstandernes synspunkter. Det kan ikke nytte noget, hvis man bare fortsætter med at sige: Tak for det, I giver os ret i, men I har ikke ret i en pind af det, I siger.

Jeg ved godt, jeg ikke kan overbevise finansministeren om, at de arbejdsløse og dem på efterløn har det skidt. Men det synes vi de har, og det må finansministeren tage hensyn til.

Jeg sagde i al stilfærdighed – jeg gik ned og slog det op, for det lød, som om jeg havde sagt noget helt andet end det, jeg havde sagt – at der formentlig kommer en større udgift til EF. Jeg sagde det bare, ligesom finansministeren selv siger det i sine bemærkninger, men det blev opfattet som en bebrejdelse, fordi det ikke stod i finanslovsforslaget. Det sagde jeg ikke et eneste ord om. Jeg mindede bare om det. Der er et uopklaret punkt dér.

Så sagde jeg ikke til finansministeren, at nu skulle man se at have orden i budgetreguleringskontiene i dag. Jeg sagde, de var på 4,3 mia. kr., og jeg kaldte dem en manko, og det er de også, indtil vi ved, hvor pengene skal findes. Og så sagde jeg, at finansministeren har oplyst, at han ville finde 1,5 mia. kr. ved at øge en række afgifter, borgerne skal betale, eller finde på nye. Det er ikke en almindelig lille, stilfærdig regulering, som alle regeringer har gennemført. Det får man ikke til at blive til 1,5 mia. kr. – bestemt ikke. Det er langt mere vidtgående end det, andre regeringer har gjort på et enkelt år. Det er 100 pct. sikkert.

Så gjorde jeg pænt opmærksom på, at de andre ministre ikke havde sagt, på hvilken måde de ville klare deres 2,8 mia. kr. Det er da ganske reelt at gøre opmærksom på det og samtidig

sige: Der er derfor nogle ubehageligheder enten i form af besparelser eller øgede indtægter, vi endnu ikke kender til. Jeg ved da godt, at man arbejder med begrebet budgetreguleringskonti, men de er store i denne omgang. De er meget store.

Jeg vil godt sige til sidst, at jeg anvendte udtrykket »småsnyd på den politiske vægt og blålys« om en eneste ting, og det er finansministerens forsøg på at fortælle befolkningen, at der er styr på det i den forstand, at der sker ingen udgiftsstigning, ved at bruge nettodriftsudgiftsstyringen som udtryk for, at der er stabilitet i økonomien. Der er ikke nogen som helst tvivl om, at det, regeringen har gjort på en række punkter, er at skaffe sig stærkt øgede indtægter, der direkte går ind som modregning på udgiftssiden og dermed nedbringer nettodriftsudgifterne og skjuler, at der brutto er sket en stigning.

Jeg ved aldeles udmærket godt det, finansministeren sagde heroppefra, at han pænt og ordentligt har forklaret Finansudvalget og Folketinget bruttotallene og indtægtstallene og nettoudgiftstallene, men det, finansministeren fortæller befolkningen, er, at når nettodriftsudgifterne er styrede, er uændrede, så er alting i orden. Det har regeringen præsteret. Hovedforklaringen på, at regeringen har præsteret det, er, at man har forøget de indtægter, der direkte går til modregning på udgiftssiden. Det er en væsentlig del af forklaringen på det.

Det var det, jeg kritiserede ministeren for. Det var det, jeg kaldte »lidt snyd på den politiske vægt«. Jeg sagde »småsnyd«, og det er da ikke så slemt at sige det på den måde. Og så siger jeg, at det er på den måde, ministeren skaffer sig et alibi for at sige: Men kommunerne og amtskommunerne er værre. De har ikke de samme muligheder som ministeren for at skaffe sig disse indtægter på udgiftssiden, som kan nedbringe nettodriftsudgifterne. En række af de forslag, ministeren kunne have i tankerne, kan vi ikke støtte, men det gør det ikke mere retfærdigt at kritisere kommunerne.

Det er det, jeg mener, at der er lidt – jeg sagde det venligt – »politisk småsnyd«. Det kunne da godt være, at man overhovedet ikke skulle sige »snyd«, men så brugte jeg et andet udtryk. Jeg sagde hokusfokus, og det er da i hvert fald meget venligt. Det fortæller, at det i vores øjne er et illusionsnummer.